

17 grudnia. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Rdz 49, 1a. 2. 8-10)

(Rdz 49, 1a. 2. 8-10)

Jakub przywołał swoich synów i powiedział do nich: «Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego! Judo, ciebie słać będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku twych wrogów! Synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon! Judo, młody lwie, na zdobyczy rósć będziesz, mój synu: jak lew się czai, gotuje do skoku, do lwicy podobny, któż się ośmieli go drażnić? Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska zabrana spośród jego kolan, aż przyjdzie Ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!»

(Ps 72 (71), 1-2. 3-4ab. 7-8. 17 (R.: por. 7))

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Boże, przekaz Twój sąd królowi,
a Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu.
aby Twoim ludem rządził sprawiedliwie
i ubogimi według prawa.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Niech góry przyniosą pokój ludowi,
a wzgórza sprawiedliwość.
Otoczy opieką ubogich z ludu,
będzie ratował dzieci biedaków.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Za dni jego zakwitnie sprawiedliwość
i wielki pokój, zanim księżyc zgaśnie.
Będzie panował od morza do morza,
od Rzeki aż po krańce ziemi.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Niech jego imię trwa na wieki,
jak długo świeci słońce, niech trwa jego imię.
Niech jego imieniem wzajemnie się błogosławią,
niech wszystkie narody życzą mu szczęścia.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Aklamacja

Mądrości Najwyższego, która zarządzasz wszystkim mocno i łagodnie, przyjdź i naucz nas drogi roztropności.

(Mt 1, 1-17)

Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

Abraham był ojcem Izaaka; Izaak ojcem Jakuba; Jakub ojcem Judy i jego braci; Juda zaś był ojcem Faresa i Zary, których matką była Tamar. Fares był ojcem Esroma; Esrom ojcem Arama; Aram ojcem Aminadaba; Aminadab ojcem Naassona; Naasson ojcem Salmona; Salmon ojcem Booza, a matką była Rachab. Booz był ojcem Obeda, a matką była Rut. Obed był ojcem Jessego, a Jesse ojcem króla Dawida.

Dawid był ojcem Salomona, a matką była dawna żona Uriasza. Salomon był ojcem Roboama; Roboam ojcem Abiasza; Abiasz ojcem Asy; Asa ojcem Jozafata; Jozafat ojcem Jorama; Joram ojcem Ozjasza; Ozjasz ojcem Joatama; Joatam ojcem Achaza; Achaz ojcem Ezechiasza; Ezechiasz ojcem Manassesza; Manasses ojcem Amosa; Amos ojcem Jozjasza; Jozjasz ojcem Jechoniasza i jego braci w czasie przesiedlenia babilońskiego.

Po przesiedleniu babilońskim Jechoniasz był ojcem Salatiela; Salatiel ojcem Zorobabela; Zorobabel ojcem Abiuda; Abiud ojcem Eliakima; Eliakim ojcem Azora; Azor ojcem Sadoka; Sadok ojcem Achima; Achim ojcem Eliuda; Eliud ojcem Eleazara; Eleazar ojcem Mattana; Mattan ojcem Jakuba; Jakub ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Tak więc od Abrahama do Dawida jest w sumie czternaście pokoleń; od Dawida do przesiedlenia babilońskiego czternaście pokoleń; od przesiedlenia babilońskiego do Chrystusa czternaście pokoleń.

Komentarz:

To jest niepojęte miłosierdzie Boże, że Syn Boży zechciał stać się Synem Człowieczym. Jako człowiek urodził się z jednej z nas, z Maryi, i miał ludzkich przodków. Spróbujmy skomentować tę listę Jego ludzkich przodków. Najważniejsi dwaj zostali wymienieni w pierwszym zdaniu Jego genealogii. Jezus jest synem Dawida oraz synem Abrahama. Synem tego Abrahama, który jest wzorem całkowitego zawierzenia Bogu i który otrzymał obietnicę, że w nim będą błogosławione wszystkie narody. Oraz synem tego Dawida, któremu Bóg obiecał, że z niego narodzi się Ten, który będzie królował na wieki.

Wśród przodków Zbawiciela są nie tylko sprawiedliwi, tacy jak Izaak, ale również grzesznicy, jak np. bezbożny król Manasses. Wielkich zbrodni dopuścił się nawet pobożny król Dawid – który na szczęście podjął jednak pokutę. Jak widzimy, sama nawet lista przodków Pana

Jezusa pokazuje nam, jak bardzo potrzebowaliśmy Zbawiciela. Na uwagę zasługują cztery kobiety, które Ewangelista umieścił w genealogii Pana Jezusa: Tamar, Rachab, Rut i Batszeba. Trzy z nich to wielkie grzesznice, a wszystkie cztery to cudzoziemki. Tamar uwiodła własnego teścia, Rachab była prostytutką, a cudzołóstwo Batszeby doprowadziło do zamordowania jej męża, Uriasza. Te cztery kobiety wskazują, że Pan Jezus, który urodził się jako syn Abrahama, jako syn narodu wybranego, jest zarazem synem całej ludzkości. Ludzkości pogrążonej w bałwochwalstwie — na to wskazuje grzeszność tych kobiet (nie zapominajmy, że w Starym Testamencie bałwochwalstwo przedstawiane jest często jako cudzołóstwo).

Z tymi czterema kobietami kontrastuje niepokalana dziewica Maryja, z której narodził się Pan Jezus. Przepaść dzieląca tamte grzesznice od Maryi wspaniale oddaje wielkość i wspaniałość daru zbawienia. Tamte grzesznice są obrazem ludzkości oddalonej od Boga i pogrążonej w grzechu. Maryja swoją świętością zapowiada tę ludzkość, którą Chrystus Pan ostatecznie doprowadzi do zbawienia.

Zauważmy jeszcze, że w genealogii Pana Jezusa Ewangelista umieścił ewidentny sygnał, że z chwilą Jego narodzin zaczęły się czasy ostateczne. Mianowicie dzieli się tę genealogię na trzy odcinki po czternaście pokoleń. Zatem minęło już sześć razy po siedem pokoleń. Siódmy okres zaczyna się z chwilą urodzin Zbawiciela. Okres siódmy, czyli ostatni (siódemka, jak pamiętamy, symbolizuje pełnię czasu). Zbawiciel nasz, Jezus Chrystus, jest ostatnim darem Boga dla ludzkości, tylko w Nim możemy otrzymać życie wieczne.

o. Jacek Salij OP

